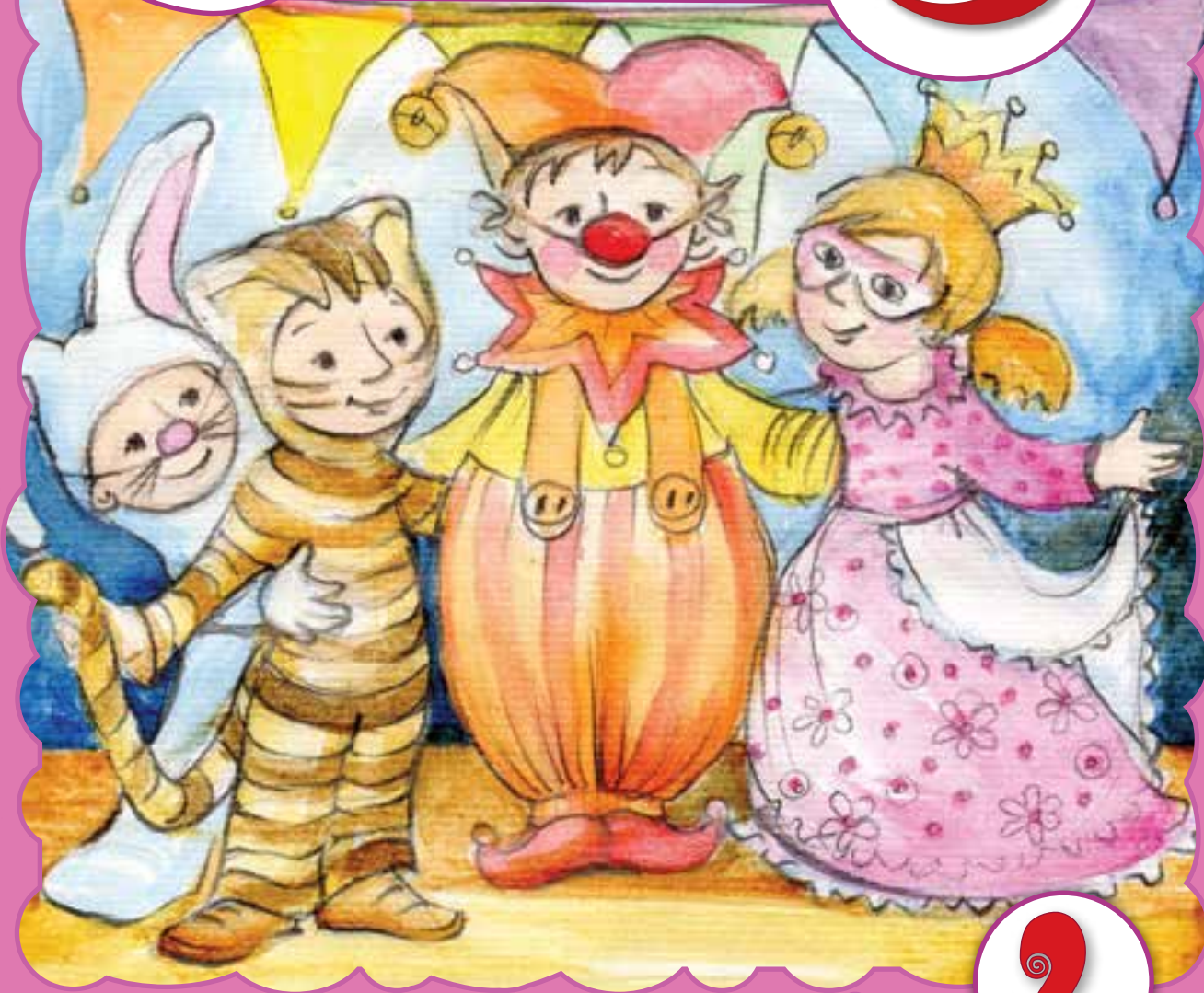

Szivárvány

2016. FEBRUÁR • XXXVII. ÉVFOLYAM • 392. SZÁM

2.

MENTOVICS ÉVA

Lángolj, kiske, vidd a telet!

Ahogy a kiske ég,
úgy tűnjön el minden jég!
Csorduljon a jégcsap könnye,
éltet adjon minden csöppje!

Amikor a kiske lángol,
fusson a fagy hét határról!
Dőljön le az összes hófal,
tavasz jöjjön minden jóval:

gólyahírrrel, napsugárral,
szárnyaljon a víg madárdal,
csattogjon a gólyakelep...
Szaladj már, tél, ott a helyed,

ahol hívnak, ahol várnak,
szíves szóval invitálnak.
Hadd fogadjuk a víg tavaszt,
mely orcánkra mosolyt fakaszt,

derűt ígér, víg kacagást –
Felednénk már a havazást.
Csobbanjon a csermely fodra,
rügy pattanjon sombokorra!

Lila sáfrány, csillagvirág
hirdesse, hogy szép a világ.
Lángolj, kiske, vidd a telet,
bimbózz, tavasz, itt a helyed!

Kiske, kiske, szalmabáb,
égj el minél hamarább,
füsttel írd a kéklő égre:
Jöjj el, tavasz, jöjj már végre!

TÓTH ÁGNES

Farsang

Farsang van, farsang,
fussatok utánam,
farsangi fánkhegyek
várnak a fatálban.
Forró és finom lesz,
faljuk fel, gyerekek,
farsangi fánkoktól
feszüljön begyetek!

BAK SÁRA rajza

DÖBRENTEY ILDIKÓ

Picinke a maszkabálban

Sziaztok! Képzeljétek, ma az éjjeli iskolában találkoztam a Jó Tündérrel!

Az úgy volt, hogy olvasás órán kopogtattak az osztályunk ajtaján.

– Ki kopog? – kérdezte Olgi néni.

– Én vagyok! Eltévedtem – válaszolta egy nagymamás hang.

Olgi néni kinyitotta az ajtót. Besétált rajta egy néni. Olyan picinke volt, mint akárme-lyik picinke néni. Mindene gömbölyű. Az arca: mint a cseresznye, a dereka: mint az alma, a karja: mint két kenyérke.

– Jó éjjeli világot! – köszönt nyájasan. – Mondjátok, kedveskéim, hová csöppentem?

– Az iskolába! Mihozzánk! Az első osztályba! – kiabálták a picinke gyerekek.

– És hogyan jutok innen a Múzeumba?

– A Múzeumba? – Olgi néni kimutatott az ablakon. – A Múzeum két utcával odébb van, arra tessék menni!

– Köszönöm, kedveskéim – hálálkodott a néni, és tenyerét végighúzta Menyus haján.

És most figyeljétek: Menyus haja abban a pillanatban világítani kezdett, mint a nyári szentjánosbogár.

A néni a legnagyobb nyugalommal tovább beszélt:

– Tudjátok, a Múzeumban minden éjszaka tündérkiállítás van. Én is tündér vagyok, a kiállításra viszem dédanyám tündérpalcáját.

– Tündér vagy? Milyen tündér? Igazi? – álmélkodtak a picinke gyerekek.

– Bocsánat, még be sem mutatkoztam: én a Jó Tündér vagyok.

– ...Személyesen? – Menyus csak ennyit tudott kinyögni.

– Személyesen! És hálából, mivel útba igazítottatok, ma éjszaka azzá változhattok, amivé akartok!

– Jaj de jó! Én varázsló leszek! Én királykisasszony! Én banya! Én kéményseprő! Én tigris! Én szörnyeteg! Én bohóc! Én nyuszil! Én katicabogár! – kiabáltak összevissza a picinke gyerekek.

Elhatároztam, hogy én sárkányölő vitéz leszek.

– Mindenki tudja, mi szeretne lenni? – kérdezte a Jó Tündér.

– Igen! Tudjuk! – válaszoltuk. – És Olgi néni legyen a királynő!

A Jó Tündér felemelte a kezét, és sejtelmes hangon azt duruzsolta:

*Dínomdánom, tulipántom,
Teljesüljön minden álom,
Míg a hajnal be nem takar,
Az légy, mit a szíved akar!*

És képzeljétek, abban a pillanatban varázslók, királykisasszonyok, banyák, kéményseprők, tigrisek, szörnyetegek, bohócok, nyuszik, katicabogarak lepték el az osztályt. Én sárkányölő vitéz lettem. Olgi néni királynő.

A Jó Tündér elégedetten körülnézett, és tapsolt egyet:

– Kezdődjék a maszkabál!

Máris titokzatos, vidám zene csendült, és mi a tündérke vezetésével énekelni és táncolni kezdtünk. Amikor éjfélkor a picinke édesanyák megérkeztek, csodálkozva látták, hogy varázslatos jelmezekben vigadozunk.

– Édesanya, te a babaváró pocakoddal legyél török basa! – ugrottam picinke édesanyám nyakába. – Mindjárt megkérem a Jó Tündért...

Ám a Jó Tündér eltűnt. Volt-nincs! Csak az emlék meg ez a mese maradt utána.

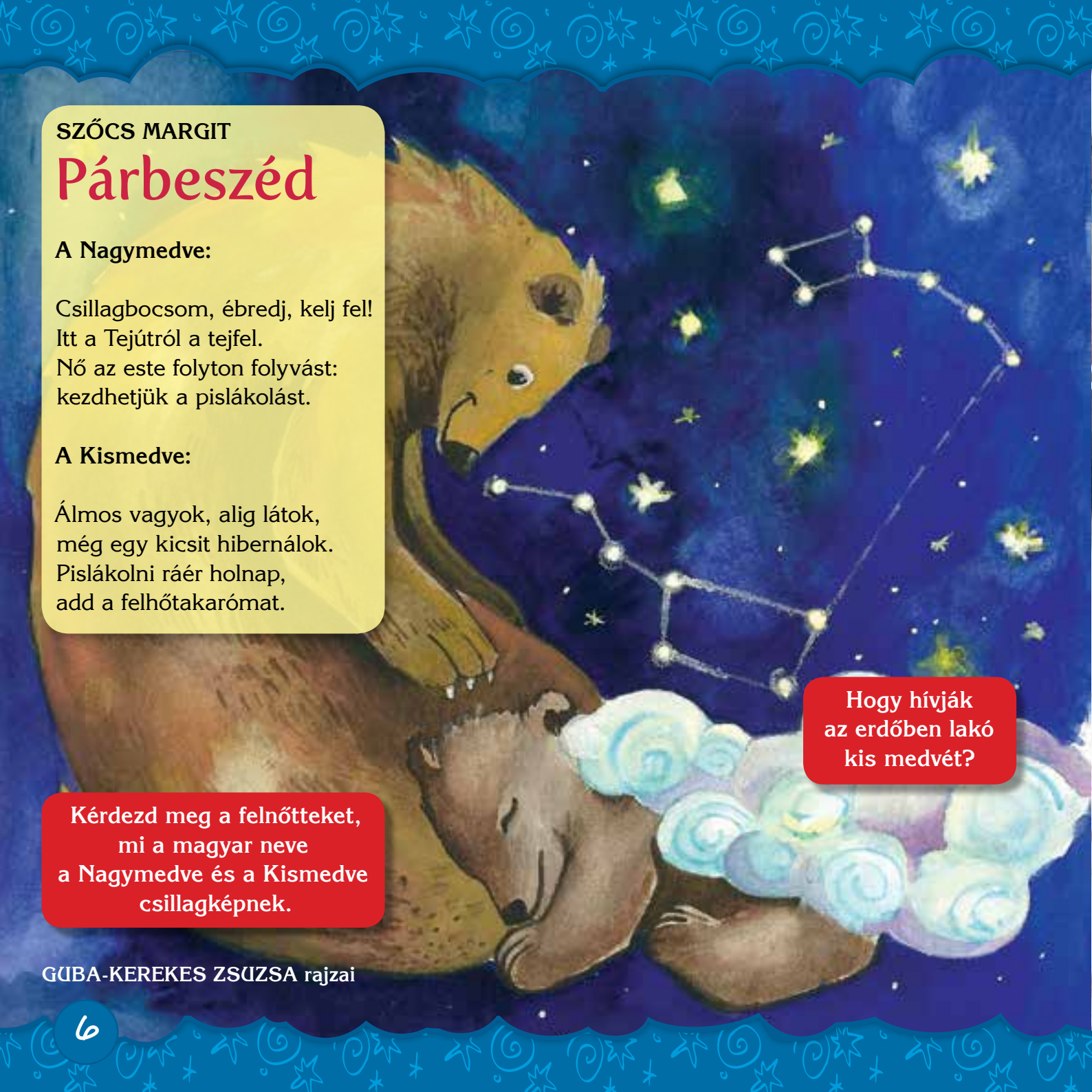
Sajnálom, hogy a Jó Tündér azt már nem látta, amikor hajnalban megtört a varázs, és mi visszaváltottunk picinke gyerekekké meg Olgi nénivé.

Otthon azt mondtam picinke édesapámnak:

– Ez volt a legjobb maszkabál egész életemben.

És picinke édesapám rábólintott.

Legyen nektek is ilyen mesés a farsangotok! Sziasztok! Így volt, nem így volt, égből-pottyant mese volt.

SZŐCS MARGIT

Párbeszéd

A Nagymedve:

Csillagbocsom, ébredj, kelj fel!
Itt a Tejútról a tejfel.
Nő az este folyton folyvást:
kezdhetjük a pislákolást.

A Kismedve:

Álmos vagyok, alig látok,
még egy kicsit hibernálok.
Pislákolni ráér holnap,
add a felhőtakarómat.

Hogy hívják
az erdőben lakó
kis medvét?

Kérdezd meg a felnőtteket,
mi a magyar neve
a Nagymedve és a Kismedve
csillagképnek.

GÚBA-KEREKES ZSÚZSA rajzai

KISS LEHEL

Aki álmos, aludjon!

Aki álmos, aludjon!
Az ágy alá ne bújjon,
S ne mászon a plafonra
Nevetve meg sikongva!

Aludjon el, aki álmos,
Ne kergesse a fél város!
Ne dobbantson százszor rajtam,
s hagyja már, hogy betakarjam!

JÁNK KÁROLY

Télvíz idején

Tücskünk lefagyó lombban
fázik, kuporog hosszan.
Nem szól, dalokat altat,
télvíz idején hallgat.

Jöjj hát szaporán, lobbál,
síppal vagy akár dobbal,
nyissunk zenedét mostan!

Hozd hát hegedűd tokkal,
húzd már a vonót, dobbants –
forró dalokat lobbants!

Tücskünk lefagyó lombban
fázik, didereg, koplal.
Télvíz idején hallgat,
nem szól, dalokat altat.

CSEH KATALIN

Farsangi versek

Boszorkány, boszorkány,
hova lett a hozomány?
Hozom ám, hozom ám:
gyíkfark-csipke nyoszolyát,
egérbársony pántlikát,
üstöt: kettőt, seprűt: négyet,
varázsigét, sötétséget.

A boszorkány kiegészítője
a vasorr és a seprű, a bohócé
a szivárványszínű spirál és
a cipőre húzott, kitömött zokni.

Bohóc vagyok,
bohóckodom,
ez az én bohóc-dolgom.
Kabátom pepita,
adta egy hettita,
kockás a nadrágom,
vettem a vásáron,
a cipőm óriás,
nézz ide: felemás.
Szívem tán szöszmadár,
csupa kóc, kalapál...

Én vagyok a kéményseprő,
tetőt, padlást felkereső,
lengő lepedők közt
könnyedén járok,
fekete macskákkal
titkon cimborálok.
Felkapaszodom,
lásd, a teleholdra,
s ki leszek ott, na ki?
Holdudvar bolondja.

Drótkarika végére erősített
üvegmosó kefe, kartonból
kivágott létra – ezek a ké-
ményseprő-jelmez kellékei.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Ördögöcske

Egy füstölgő hegy oldalában,
Ott lakom egy barlang mélyén.
Búzós kissé és ijesztő,
De jó nekem a világ végén.

Gyorshajtót és feleselőt,
Verekedőt főzök üstben,
Hogyha már mind jól megfőttek,
Eltűnök a kénköfüstben.

Az ördög jelmeze csupa piros és fekete a biciklisapkára varrt szarvától a farka bojtjáig.

A pattogatott kukoricás tasak peremére és sapkájára ragassz minél több kukoricát.

A rakéta hátán fémszínűre festett kartonhenge-rekből csapnak ki a krepp-papír lángok.

A csillag négyágú ruháját nem nehéz megvarni vagy kartonból kiszabni. Az ötödik ága viselője fejére kerül.

MÜLLER KATI rajzai

SZŐCS MARGIT

Gyere velem a konyhámba

Kedves olvasó barátom, ma nem mesélek, inkább meghívlak a konyhámba. Ne csodálkozz, nem bánod meg.

No, már itt is vagyunk. Tessék ez a kényelmes karosszék, ülj le. Én a kedvenc helyem választom, a jó, öreg konyhaszékét. Töltök egy csésze csipkebogyóteát, kortyolgassuk csendben. Mostantól hegyezd a füled, mert ebben a konyhában, amint elhalkul az emberi szó, lélegzetelállító dolgok szoktak történni.

Csend.

(Veszekedés a polcon)

– Már tíz éve porosodom, megfakult zománcomat kikezdték a rozsdá-szeplők.

Mindezt neked köszönhetem! Kitúrtál a szolgálatból! Látni sem bírom már azt a minden hájjal megkent képed – rikácsolja Bádóg Kuglófsütő Teflon Tepsinek jól nekikoccantva oldalát vetélytársának.

– Csitulj, balga! Ahelyett, hogy lökdösődnél, szitkozódnál, sütnél már ki valamit – tetszi helyre szomszédját Teflon Tepszi.

(Udvarlás az asztalon)

– De jó így édes kettesben – húzódik Mézesköcsög Cukortartóhoz.

– Nekem ön túl mézes-mázos. Maradjon csak tisztos távban – hátrál az asztal széle felé Cukortartó.

– Ne legyen mostoha velem, édesem! Magácska oly aranyos... – követi heves udvarlással Mézesköcsög Cukortartót, aki már az asztal peremén egyensúlyoz.

Zsupsz... Csirimp-csörömp! – szecsálja a konyha csendjét a temérdek zajszilánk.

– ...és mily törékeny... – szipogja Mézesköcsög két mézcseppet ejtve az abroszra.

(Morfondírozás a konyhaszekrényen)

– Mitévő legyek? Teljesen kiürültem – panasolja Úborkásüveg savanyú képpel.

– Ilyen fiatalon? Pedig csak három év múlva járna le a szavatossági időd – sajnálkozik Úritök.

(Forró helyzet a tűzhelyen)

– Mi legyen a mai ebéd? – fő Fazék feje.

– Halvány lila gőzöm – sustorogja Kukta.
– Jaj, csomós lett a rántásom, égek a szégyentől – füstölög Serpenyő.

– Kutyafogta retyerutya, öntsön már vizet a tyúkra! – rotyogja Vaslábas.

(Mormogás a kisasztalon)

– Mákos bukta, diós bukta, Jutka dagasztotta, gyúrta, forró kemencébe dugta, lesben állt az öccse, Gyurka, éhenkórász, falánk kukta, falta, nyelte, ahogy tudta, odalett a tepsi bukta... – darálja vég nélkül Daráló.

– Hááápciii!!!

Nahát, barátom, eltüsszentetted magad. Látod? Azonnal megszűnt a hangicsálás, veszekedés, csevegés. Mára ennyivel maradunk. Most vizet öntök a tyúkra, és kidobom az odaégett rántást. Addig kérlek, seperd össze szegény póruljárt Cukortartó maradványait. Köszönöm.

Legközelebb forró csokival várlak egy újabb közös hallgatásra. Eljössz?

LÁSZLÓ NOÉMI
Hófüst

Kit a dolog hajszol,
kenyérvéget majszol.

Kinek dolga semmi,
bármit meg tud enni.

Ki a havat hányja,
fogytán a dohánya.

Ki a hóba fekszik,
cukrot rág napestig.

Ki nevetve prűszköl,
nagyt mert az üstből.

Kinek szeme könnyes –
csak a pipafüstpől.

FORRÓ ÁGNES rajza

BALÁZS IMRE JÓZSEF

**Kedvenc
ételeim**

Szalmakrumpli sajttal
S gesztenyeillattal,
Zsömle sok kecsappal,
Vajaskenyér vajjal.

Tízórai éjjel,
Müzli gyümölcslével,
Kalács a belével,
Zselés keksz zselével.

Palacsintás orda,
Barackos piskóta,
Perc pékné módra,
Töltött tortaforma.

Minden ünnepre másféle finomságokat szoktunk főzni. Rajzold az ételek mellé annak az ünnepnek a jelképét, amelyiken a magyar családok asztalára kerülnek.

Karácsony

Húsvét

Farsang

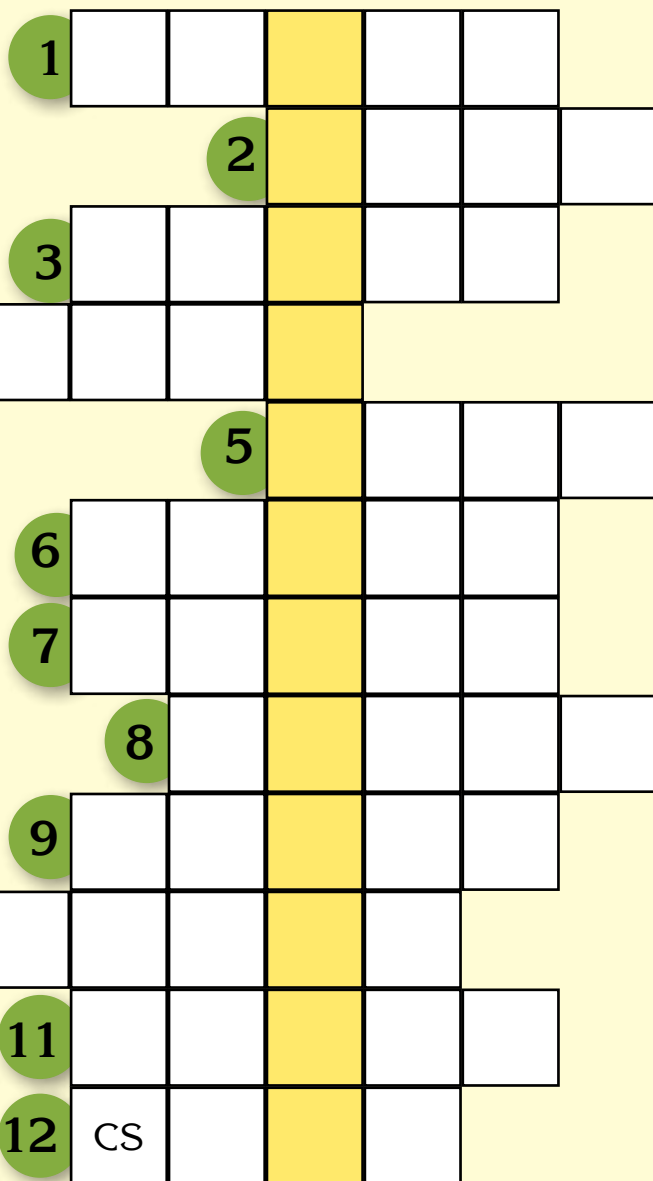
Márton-nap

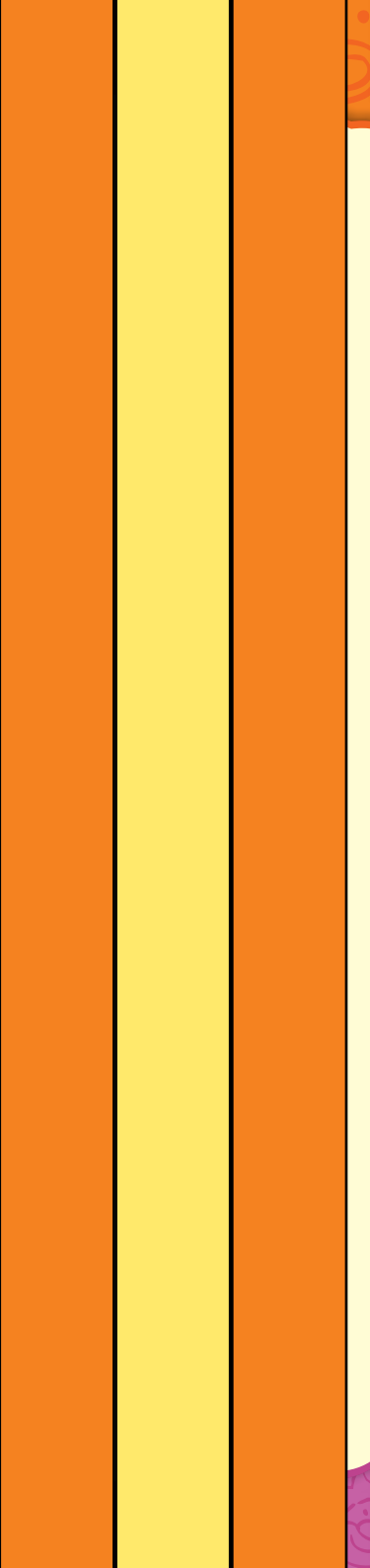
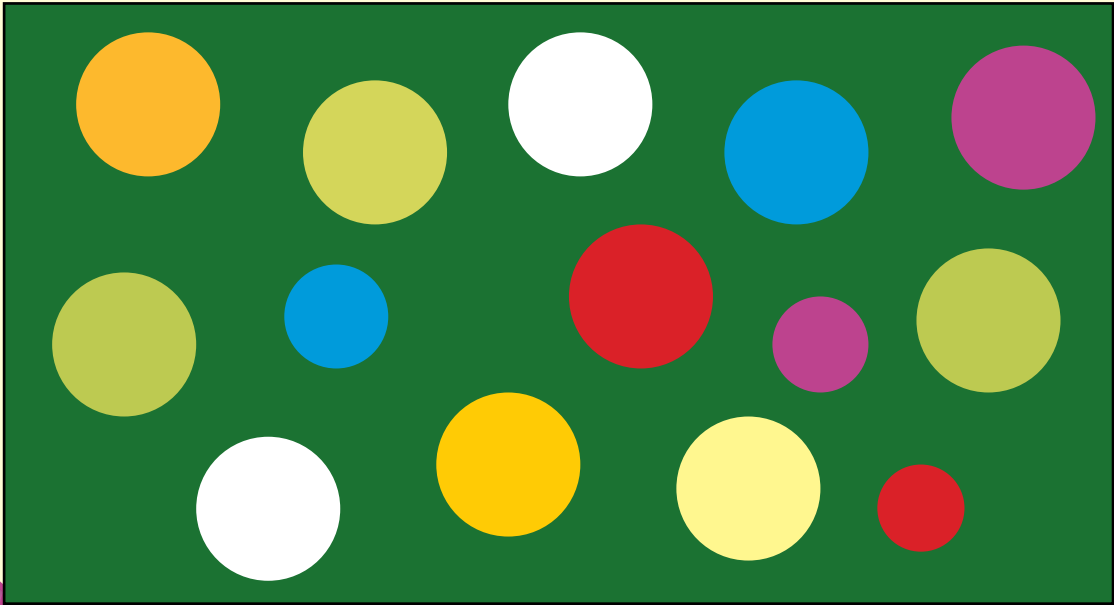
BALAJTHY FERENC

Kérdezz-felelek

- Mit lóbálsz?
- Lókolbászt.
- Ki eszi?
- Ki veszi.
- Hogy adja?
- Darabra.
- Mennyi egy?
- Harmincegy.
- Jóízű?
- Lóízű.
- Ki veszi?
- Ki eszi.
- Lókolbászt?
- Azt lóbálsz...

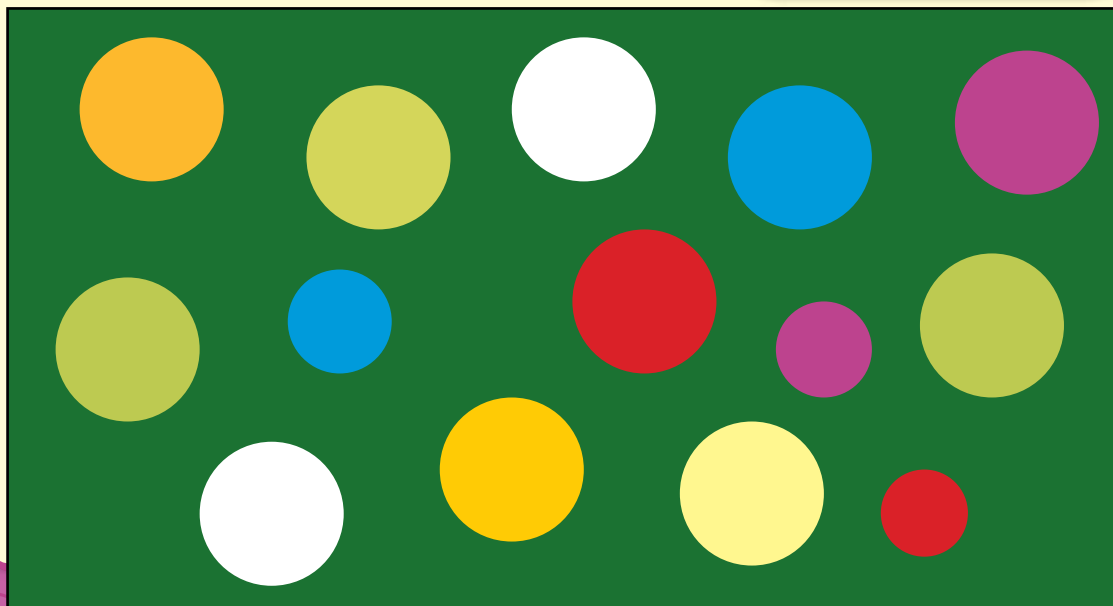
Ha megfejted a rajzos keresztrejtvényt, a színes kockákból egy februári finomság nevét betűzheted ki.

BOHÓCKODJUNK!

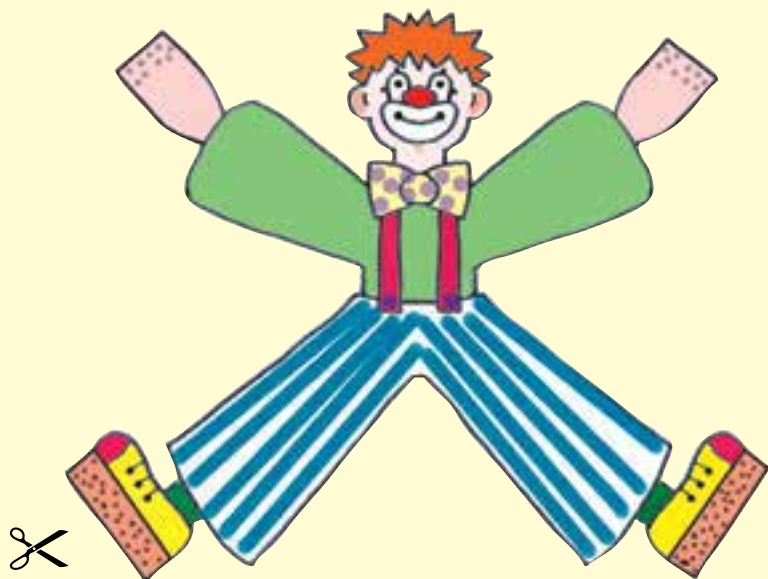
A vígan táncoló bohócot Domokos Zsuzsa tanító néni osztálya hajtogatta a sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskolában. Készítsük el mi is! Vágjátok ki a csíkokat, és hajtogassatok négy boszorkánylétrát belőlük. A ruhácskát legyezősen rakjátok le, ragasszatok

mindent a helyére, a kezébe fűzzetek cérnát, és kössétek egy ágacs-kára. Milyen énekre gyakorolja a táncot?

Hopplá!
**Kovács Júlia és Szucher
Zsuzsa** óvó néni csoportja
a marosvásárhelyi
Pedagógiai Líceum
Gyakorló Óvodájában
akrobata bohócot készített.
Vájjátok ki a bohócot, egy
ív lap hosszú oldalából
vájjatok 3-4 cm széles
csíkot, ragasszatok belőle
karikát, majd a pöttyözött
részeket behajtva ragasszá-
tok bele a bohócot.

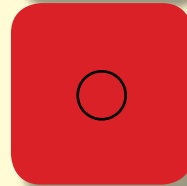
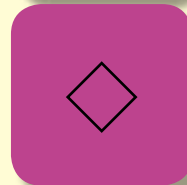
Forogni is,
pörögni is tud.

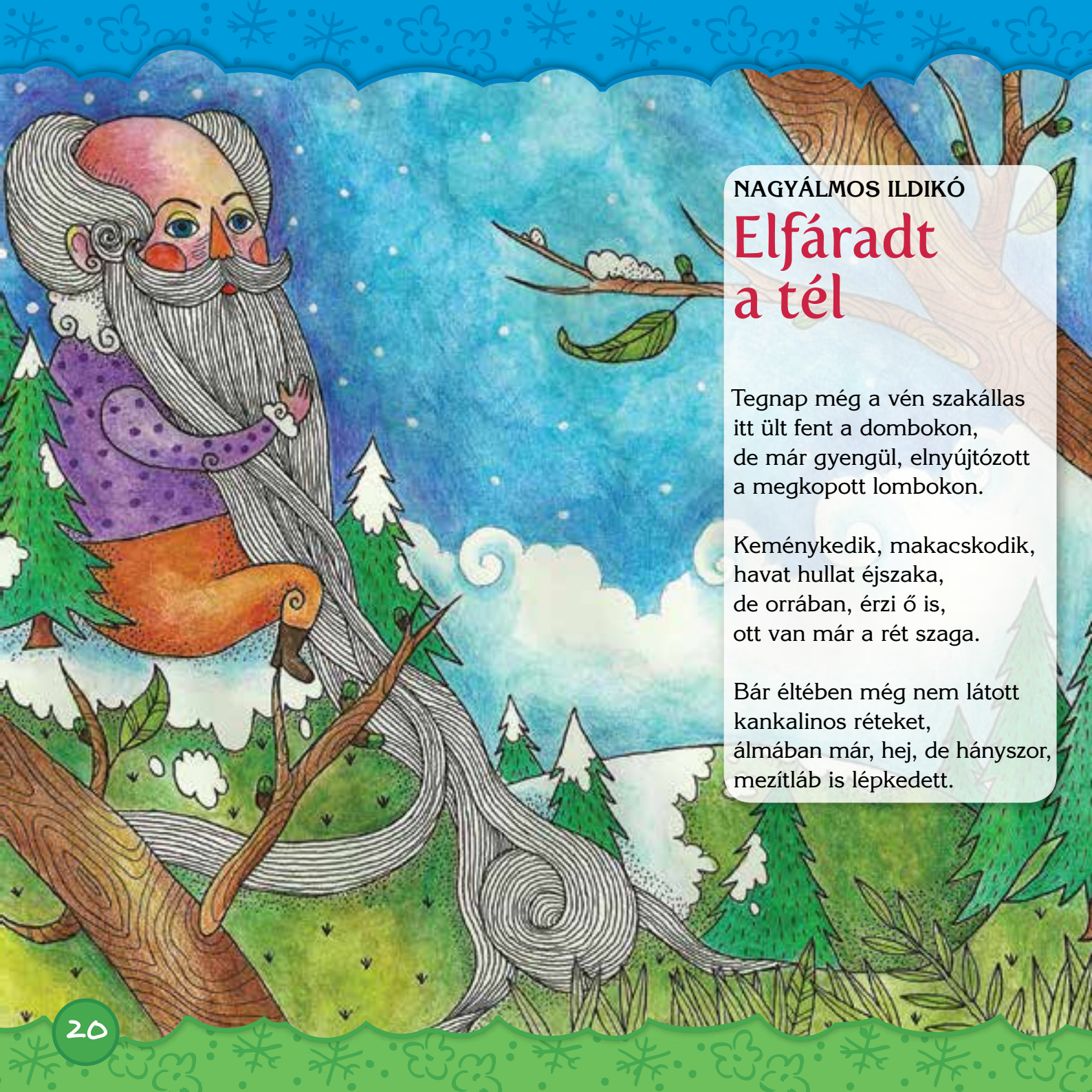

Még vidámabb
lesz a bohóc,
ha kiszínezed.
A jelek segítenek.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Elfáradt a tél

Tegnap még a vén szakállas
itt ült fent a dombokon,
de már gyengül, elnyújtózott
a megkopott lombokon.

Keménykedik, makacskodik,
havat hullat éjszaka,
de orrában, érzi ő is,
ott van már a rét szaga.

Bár élteben még nem látott
kankalinos réteket,
álmában már, hej, de hányszor,
mezítláb is lépkedett.

DÖME ZSUZSA

Medve- csalogató

Csiklandozzuk meg a medvét,
barlangjából ha kijön,
biztatgassuk, bukfencezzék
a sarjadó, zöld fűvön!

Énekeljünk a medvének
jó hangosan dalokat!
Ha hallaná, zeng az ének,
brummoghatna nagyokat.

Táncoljunk is a medvének!
Ha földerül, fürge lesz,
s megtáncoltat jó kedvében.
Az lesz ám a medvefesztl!

A föld is döng talpa alatt.
Tél volt – tőle búcsúzunk.
Medve ropja, ragyog a nap,
táncolj, tavasz, vígadunk.

VASS JÓZSEF rajza

Február másodikán a medve kikukucskál vackából.
Ha süt a nap, visszabújjik, mert még soká tart a tél.
Ha borús az idő, tehát a maci nem látja meg a saját
árnyékát, akkor kint marad, mert vége a télnek.

FODOR SÁNDOR

A vőlegény

Tipetupa dideregve, de jókedvűen tért vissza a Forrástól.

– Hallod-e, Kukucsi – mondta. – A forrás lehet, hogy nyári, de nem nyárvíz van benne, inkább téli. Ha nem szaladtam volna a forrástól idáig, most mind mondhatnám, hogy hápci!

– Valami baj van, Kukucsi – csóválta a fejét rosszallóan Csipike. – Úgy látszik, hiába mondtad nyárinak a vizet, ha nem az. Te is gondolkodhatnál egy kicsit...

Kukucsi már éppen válaszolni akart, de Tipetupát nem érdekelte a vitájuk.

– Mondjátok, nem keresett senki?

Csipike legyűrte Kukucsi iránti neheztelését.

– Nem tapasztaltam – felelte.

– Még nem, de mindjárt fog – licitált rá ismét Kukucsi. – Már látom a fülét.

– A fülét? – nézett nagyot Tipetupa, és ágaskodni kezdett arra, amerre Kukucsi nézett, de nem látott semmit.

– Biztosan Nyúl jön – mondta Csipike –, és hoz a reggelihez egy kis sárgarépát.

– Igazán? – örvendezett Tipetupa. – Ez nagyon kedves, de én nem órá céloztam.

– Azt nagyon jól tetted – jegyezte meg Kukucsi –, mert ez a Nyúl olyan, hogy nem szereti, ha őreá céloznak. Rögtön elszalad.

Csipike azonban végére akart járni a dolognak.

– Akkor kire céloztál, Tipetupa? Kinek kellett volna keresnie?

Tipetupa egy kicsit elpirult.

– Gondoltam, eljön értem... Hogy hazavi-gyen a hegyen túlra. Ő.

– Az az... izé? – kérdezte Kukucsi. – Aki ittfelejtett?

– A kedves vőlegényed? – helyesbített Csipike.

– Igen – pislogott szemérmesen Tipetupa.

– A vőlegényem. Gondoltam, mindent megbánt azóta, és most bocsánatot kér tőlem. És én megbocsátottam volna neki, mert ilyen helyes népek közé hozott. Bizonyosan ismer benneteket.

– Még nem volt szerencsénk... – jegyezte meg Csipike, és valahogy nem is bánta, amiért nem volt szerencséje a Tipetupa vőlegényéhez.

– ...és reméljük, nem is lesz – toldotta meg Csipike gondolatát Kukucsi, amiért most az egyszer Csipike csak úgy tett, mint-ha haragudnék: nyúlt is, hogy megcibálja Kukucsi bundáját, de inkább megsimogatta.

– Ó, pedig bizonyára ti is megszeretnétek – áradozott Tipetupa. – Olyan kedves...

– Gondolom – mondta Kukucsi –, de nem hiszem, hogy olyan kedves lenne, mint Nyúl, aki már meg is érkezett a sárgarépával. Jó hogy jöttél, már éppen reggelizni készültünk.

– Nahát, milyen nagy vagy! Még Kukucsinál is nagyobb! – csapta össze apró tenyerét Típetupa.

– A nagyság még nem minden – magyarázta Csipike. – És ha tudni akarod, Típetupa, te is nagy vagy, és itt minden és mindenki óriásnagy.

– Én?! – álmélkodott Típetupa. – Hogy én nagy lennék? De hiszen én nem is akarok nagy lenni! Én így szeretem!

– Így szereti, hát így szereti – mondta Kukucsi egy kicsit ingerülten. – Mert érdekes vagy te, Csipike! Ha én azt mondom, hogy nyári, az füllentés, de ha te azt, hogy óriás vagy, akkor az úgy van?

– Igenis, úgy van – állította méltóságteljesen Csipike, de nehogy elárulja a titkát, még hozzátette: – Ha te azt mondtad, hogy nyári, akkor Típetupa meghűl, de ha én azt, hogy óriások vagyunk, abból senkinek nem lesz baja...

– Nem biza... nem ám... – motyogta Nyúl.

Kukucsi nem vitakozott tovább. Éhes volt.

– Ki hiányzik? – nézett körük Csipike, és mert abban a pillanatban Madár is közéjük röpített, nyomban megadta a választ. – Senki!

Reggelihez ültek. Nyúl és Kukucsi a sárgarépát fogyasztotta. Csipike és Típetupa mézes szamócát reggelizett. Már a végénél tartottak, amikor csörtetés hallatszott a bokrok felől.

– Jaj! – riadt meg Típetupa. – Most mi lesz?

– Most édesgyökér lesz – mondta nyugodtan Kukucsi, és Típetupa nagy csodálkozására Csipike sem ijedt meg, inkább barátságosan intett az érkező hatalmas nagy Va-

laminek, amely akkora volt, hogy akár el is taposhatta, vagy bekaphatta volna Tiptetupát és Csipikét egy falásra.

– Majdnem lekéstél, Vadmalac! – üdvözölte Csipike a jókora vadsüldőt. – Éppen vendégünk van!

– Sajnálom, Csipike, bruhh... – köszönt Vadmalac, és letette a frissen kitúrt édesgyökeret, majd meghajolt Tiptetupa felé: – Keszcsókolom. Jó étvágyat.

– Köszönjük, kedves Vadmalac – mosolygott megilletődötten Tiptetupa. Már nem félt olyan nagyon a behemót szörnyetegtől.

– Köszönjük, köszönjük! – énekelte Madár, és rászállt Vadmalac hátára. – Lesz ma is? Lesz ma is?

– Mi-mindjárt – felelte Nyúl. – Csa-csak még ezt a falat édesgyökeret...

– Mi lesz? Igazán mi lesz, na?! – kíváncsiskodott Tiptetupa.

– Versenyfutás – magyarázta meg neki tömören Csipike.

Madár már fel is röppent az ágra, hogy indítsa a versenyzőket. Megvárta, amíg Nyúl lenyeli az utolsó falatot, majd felemelte a jobb szárnyát:

– Egy... kettő... hááá-pci!

Nyúl és Vadmalac nekiiramodott.

– Ezeket se látjuk délig – intett nekik búcsút Kukucsi. Tiptetupa azonban elégedetlenkedett.

– Innen lentről semmit se látok!

– Aki kíváncsi, hamar megöregszik – kedveskedett Kukucsi, amennyire tehetette, úgy-hogy Csipikének ismét enyhítenie kellett:

– Én se látom, ne búsulj, délben úgyis megtudjuk az eredményt. Inkább mesélj nekünk a vőlegényedről! – nem mintha kíváncsi lett volna reá, csak már végre tudni szeretne volna, hogy kicsoda, hiszen Tiptetupa

itt, a szemük előtt veszett össze vele, mégsem látták.

– Ha akarjátok, mesélhetek...

– Akarja a... – dűnnyögte Kukucsi, azzal egy ültőhelyében el is szundított.

– Nézd, Csipike, ez már alszik! – sértődött meg Tiptupa.

– Ez nála minden étkezés után megvan – mondta Csipike. – Te azért csak mesélj, mert én figyelek.

– Hát az én vőlegényem... nagyon kedves... és könnyed, mint egy pillangó, és erős. Fogom a pitypangernyőmet, akkor ő átkapja a derekamat, és repít a magasba... Csodálatos.

Az hogy pillangó is, meg erős is, egy kicsit sok volt Csipikének.

– De hát kicsoda a vőlegényed?

Tiptupa meglepetten nézett rá.

– Hát nem tudod? Ki más lenne: a Szél!

Erre Kukucsi felriadt.

– Szél? – kérdezte. – Az a te vőlegényed?

– Igen – bólintott Tiptupa. – Mi van ezen csodálkoznivaló?

Csipike nagyot csuklott. Kukucsi feltápszkodott, és bement a Csipike odújába. Ott legalább nyugodtan szundíthat, nem beszélnek ilyeneket.

– Ez még Csipikénél is kótyonfittyebb! – motyogta magában. – Zsák a feltjét – tette még hozzá, de nem lehet tudni, hogy mire gondolt.

Heinrich Réka, Mezőfény

A ti Csipikétek

András Gábor, Lövete

Ügyesedjünk

- Öltözz kakasnak a karneválra. A maszkot **árpádi olvasóink** ötlete alapján is elkészítheted. A díszes tollakat színes, mintás papírból vágják ki **Bunău Irén tanító néni** diákjai.

- Február-fa is lehetne a címe a csodafának, amelyet **Bagoly An-tonia tanító néni kovásznai** osztálya készített. Kacagó bohócok, szívószállal sikló korcsolyák, csipkés szélű hófelhők díszítik. A szalmaruhás zacskó-bohócba beledughatod a kezed, és bábként játszatsz vele.

- Mi farsangolunk, szegény madárkák pedig éheznek. Készítsetek etetőt nekik, igazít, hadd legyenek olyan boldogok, mint **Bartha Denise tanító néni tordaharasztsi** kisdiákjainak kollázsmadarai.

- **Nagy Lenke tanító néni ivói** osztálytermét origami bohócok díszítik. A technika egyforma, az arckifejezés és a bő bugyogó mintája mindenik tréfamester-nél más és más.

- Nincs két egyforma hópehely, sem két egyforma indián. A marosvásárhelyi Gyermekvilág Óvoda Szivárvány csoportja **Szalai Erika** és **Balogh Erika** óvónénik segítségével indián maszkokat festett, faricskált.

- Pohár Dorottya és Dezső, Tenyér Lilla és Lali **Nagyváradon** született. Alkotójuk a Szent László Óvoda közép csoportja, keresztmamájuk **Kuzsma Andrea** óvónéni.

- Paca-farsang lehetne a tréfás címe ennek a festménynek. **Kiss Katalin** tanító néni **érkörtvélyesi** diákjai a bőven megvizezett festékfoltokat szívószállal fújták szét körbe-körbe, így növesztettek csápokot, karokat rájuk.

Kiss Borbála,
Magyarlapád

Szárnybontó

Jó volna, hogyha
téli kutyabál volna.
Nagy kutya és kis kutya is
bálban táncolna.
A komondor és Pau
lassú csárdást ropna,
Csáu csacsacsázna,
Foxi bokázna,
a többi öreg kutya meg
leülne a hóba.

György Edina,
Gyergyószentmiklós

Fazakas Levente,
Zilah

Böndi Andrea

Itt a farsang,
áll a bál,
minden csupa
maszkabál.
Húha, a cica,
a bohóc
gyönyörű!
Ez a farsang
nagyszerű!
Troszeli Eszter,
Zabola

A kiskutyámnak Dodge a neve,
neki az udvaron van a helye.
Amikor belenézek mandula szemébe,
ő azonnal megnyal cserébe.
Csalafinta az én kutyám,
szereti, ha ételt kap ám.
Családtagként befogadjuk,
ha rossz, akkor megdorgáljuk.

Siklodi Pálfi Barbara,
Marosvásárhely

Volt egyszer egy Sárkány Sanyi,
Cammogott, mint az apja, Pali.
Nem volt neki csak egy feje,
Harcolni sem volt kedve.
Félt mindentől,
Leginkább a sötétől.
Jobban szerette az eleséget,
Mint az ellenséget.

Palotás Áron, Nagyvárad

Volt egyszer egy kiséger,
azt hitte, hogy sokat ér.
Elindult a nagyvilágba,
hogy mindenki őt csodálja.
Jaj, jaj, ott ki közeleg?
A kiséger megremeg.
Kacor király őfelsége,
és hűséges udvarnépe!
Úccu neki, vesd el magad...
A hős egér gyorsan szalad.
S a tanulság vajon mi?
Nem szép dolog hencegni.

Bajkó Noémi, Nagyvárad

Magyar Izabella, Zilah

Én vagyok az egérke,
Nem vagyok ám merészke.
Fenn a padláson lakom,
Ott rágcsálom a magot.
Cirmos cica, ha keres,
Bezzeg én se vagyok rest,
Bebújok az egérlyukba,
Ott meg nem lel soha!

**Kelemen Réka,
Kovászna**

Volt egyszer egy kiséger,
a bátor Elemér.
Ijesztgeti a macskát,
megmenti az egérfalkát.
Egerek közt ő a leghíresebb,
megmenti az egereket!

**Barátky Brigitta,
Nagyvárad**

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis sárkány.
Találkozott a bocival. Tejet kért tőle, de a boci azt mondta:

– Adok, ha elszaladsz a lóhoz, és hozol szalmát!

Szaladt a sárkány a lóhoz.

– Nem adnál nekem egy kis szalmát? – kérte.

– Adok, ha hozol a gazdasszonytól zabot – mondta a ló.

El is ment a sárkány a gazdasszonyhoz.

– Tetszik nekem adni egy kis zabot? – kérdezte.

– Adok neked szívesen, kis sárkány – mondta a gazdasszony.

A ló megkapta a zabot, a boci megkapta a szalmát, a kis sárkány pedig a tejet.

Még mindig élnek, ha meg nem haltak.

Szallai Fruzsina, Érmihályfalva

**Ivan Nikoleta,
Árpád**

Csipike postája

Lehet, hogy a mackó még álmosan visszabújt a mohapaplan alá, ti viszont alig tudtok aludni az izgalomtól ilyenkor farsang táján. Kíváncsian várjuk a fényképeket, rajzokat, híreket a karneválotokról, de minden másról is, ami veletek történt. Írjatok úgy, mint a csikjenőfalvi **Berszán Bence Patrik**; a szatmárnémeti **Deák Virág**, **Pallai József Vilmos**, **Kováts Álmos**; a kaplonyi **Csobi Csenge**; a héjjasfalvi **Iszlai Ruben Kamill**; a csíkszeredai **Keresztes Boglárka**; a zilahi **Illyés András**, **Csapó Artúr**; a lelei **Várdai Vivien** és **Ruben**, **Deák Blanka**; a nyáradremetei **Katona Brigitta**; az oroszhegyi **Kovács Teréz**; a székelyudvarhelyi **Tóth-Schmidt Orsolya**; a nagyenyedi, a **gyergyóújfalvi**, a **tordaharasztoni Óvoda**; a **szamosújvári Sünike Óvoda** Katicák csoportja; a **gyergyószentmiklósi Vaskertes Délutáni Iskola**; a **szatmárnémeti Bálcescu-Petőfi Iskola I. C**; a **négyfalusi Zajzoni Rab István Líceum** előkészítő; a **marosvásárhelyi G. Coşbuc Iskola I. B**; a zilahi **6-os Iskola I. osztálya**; a **margittai I. SbS**; a **dési előkészítő és I.**;

a **lövetei II. A**; a **mezőfényi I.**; a **mezősámsondi I. B**; a **biharszentjánosi II.**; a **kovásznai II. B**; a **tordai I.**; a **zabolai előkészítő és I. B osztály**.

.....
● A busó álarcok hazájában, Mohácson és a Szivárvány szerkesztőségében egyaránt örültek ennek a fényképnek, hiszen **Vincze Erzsébet Lenke tanító néni krasznai** elsősei a mi februári lapszámunkból vágják ki a vidám busómaszkokat. Kukucs!

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatója:

• Örömmel lapozgatjuk a tartalmas, szép Szivárványt, egyelőre a rajzokban, színekben gyönyörködünk. Reméljük, hogy tanév végére olvashatjuk is az írásokat. **Mikola Edit tanító-nő** és a **kolozsvári Waldorf Iskola** elsősei

• Minden hónapban várjuk a Szivárványt, és februárban már nagyon várjuk a tavaszt. Hogy hamarabb teljen a télvég, farsangoltunk egy jót. Íme a bizonyíték – írta **Peti Rozália** óvónéni **héderfái csoportja** nevében.

• Ez a mókás fénykép a **marosvásárhelyi Méhecske Óvodában** készült, **Dóczi Éva** és **Ilyés Margit óvónők** **Ugri-Bugri** kiscsoportjának farsangi bálján, amelynek végén elégettek a kiszabábot is.

Címlap:
FAZAKAS
CSILLA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermek képes lapja

Kiadja a **NAPSUGÁR Kft.** Főszerkesztő: **ZSIGMOND EMESE.** Képszerkesztő: **MÜLLER KATI.**
Lapterv: **Könczey Elemér.** Honlapszerkesztő: **Komáromy László.** Műszaki szerkesztő: **Várdai Éva.**
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN **RO45RNCB0106026602080001**
B.C.R., SÚC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Rajz-üzenet

Székely Szabolcs,
Kolozsvár

Berszán Bence
Patrik,
Csíkjénőfalva

Lukács Péter,
Zetelaka

Bándi Tamás,
Csíkdánfalva

Ára 3 LEJ, 400 FT

Oroszi Mátyás,
Érkeserű